

வகுப்பார் சப்திரர்கள் இந்தியாவின் புராதனக்குடிகள். இந்த நிலை உள்ள நாடு உலகத்தில் எங்காவது இருக்கிறதா? தமிழர்களிற்கு இது தரீயவில்லை என்றால் தமிழனுக்கு மாணம், அறிவு, தசோபிமாணம், சமபகாபிமாணம், மொழி அபிமாணம் இருப்பதாக எப்படி சொல்லிக் கொள்ள முடியும்"?

"எல்லாவற்றையும் விடக் கவேலமானது தமிழனுடைய சமய அபிமாணமும், கடவுள் அபிமாணமும் ஆகும். தமிழனை இழிவுபடுத்திய கதைகளே சமய வதேங்கள். தமிழ் பண்டிதர்கள் வடிகமில்லாமல் நாலாயிரப் பிரபந்தம், தவோரம், கந்தபுராணம், ராமாயணம் முதலிய ஆரியர்-திராவிடர் பரோக் கதைகளை தமிழர்களின் வதேங்கள், தமிழர்களின் சமய ஆதாரங்கள் என்கிறார்கள். ஜெர்மனியன் இங்கிலாந்தை சின்னாபின்னாபடுத்தியதையும், ஆங்கிலயேரணை திட்டி எழுதியதையும் ஆங்கிலயேரணையை வதேமாக கொள்வார்கள் என்று நினகைகிறீர்களா? ஆனால் தமிழர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? தமிழனுக்கு அப்படிப்பட்ட கதைகள் தான் மத ஆதாரங்களாக இருக்கின்றன. கதைகளில் வந்தவர்கள் தானே தமிழனுக்கு கடவுள்களாக இருக்கிறார்கள்".

பரியார் சொல்கிறார் "கற்புக்காக புருசனின் மிருகச்சயலை பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வணேடும் என்கின்ற கொடும்யைான மதங்கள், சட்டங்கள் மாய வணேடும்". ராஜா பன்னேற லபசுகள் பாராயணம் செய்யும் ராமாயணத்தில் ஒரு துணி துவகைக்கும் தொழிலாளி ராவணன் துக்கிக் கொண்ட சீ தை எப்படி கற்புக்கரசி என்று கட்டதாக வருகிறது. உடனே ராமன் கற்பனை நிரப்பிக்க சீ தயைதைக் குழிக்க சொல்கிறான். இதைப் பன்னேற மிருகச்சயல்களை கற்பிக்கும் புராணங்களை அடியோடு ஒழிக்க வணேடும் என்பதால் தான் அவர் ராமாயணத்தை எரித்தார். ராமனுக்கு சரூப்பு மாலையைப் பட்டார்.

"சாஸ்திர புராண இதிகாசங்கள் (தமிழர்களாலே ஆக்கப்பட்டாலும்) அவையாவும் அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டால் ஒழிய தமிழன் மனித உரிமையோடும் மாணத்தோடும் வாழ்ந்து சமநிலை அடைய முடியவே முடியாது என்பதை உணர்ப்பார்கள். மற்றும் அவை வடமொழியில் இருப்பதை விட தமிழில் இருப்பதை தமிழனுக்கு மிகுதியும் கட்டு செய்யக் கூடியதாகும். அன்றியும் அவை வறும் கதை, காவியம், புராணம் ஆகிய உருவில்

